

get, så menigmand får bedre kår, ja, så er Enhedslisten med på vognen.

Vi er også med på indgreb over for det lånefinansierede forbrug gennem en værdistigningsafgift. Vi ved godt, der er mange mellemregninger i det her spil, og vi vil sikre, at den samlede skattereform hverken direkte eller indirekte er med til at udhule dagpengene. I så fald forstummer al samtale om skattereform med os.

Skattepolitikken skal have en grøn profil, lyder det fra regeringen. Man sporer et ønske om at flytte skattebyrden fra arbejdsindkomst over til forbrug af knappe ressourcer og forurenende adfærd. Men problemet er, at hvis man vil en socialt retfærdig politik og økologisk omstilling på et og samme tidspunkt, er der efter vores begreber to forudsætninger for, at grønne afgifter kan indfri deres mål.

Den ene lyder: Afgifterne skal være socialt afbalancerede. Afgifter, der rammer lavindkomster og børnefamilier, siger vi nej tak til. En afgiftsmodel, der bygger på f.eks. den eksisterende vandafgift, hvor børnefamilier betaler mere end den enlige millionær, kunne vi ikke drømme om at stemme for.

For det andet: Indtægterne fra grønne afgifter skal primært bidrage til at sikre en økologisk omstilling. Når afgiften har indfriet sit formål, forsvinder den ganske enkelt.

Nuvel, vil regeringen sikre mere lighed i forbindelse med en kommende skattereform, vil Enhedslisten medvirke hertil.

Regeringen har andre målsætninger, som Enhedslisten kan tilslutte sig. Vi er da enige med regeringen om, at der skal skabes reelle muligheder for de grupper, der endnu ikke har fået del i fremgangen, et såre smukt mål. Hvis regeringen vitterlig vil give de ledige tilbud om uddannelse med kompetence og introducere foranstaltninger, der rummer jobgaranti på ordinære overenskomstmæssige vilkår, ser Enhedslisten gode muligheder for et samarbejde med regeringen. En sådan offensiv arbejdsmarkedspolitik, der skaber ensartede vilkår for alle lønarbejdere, kan efter Enhedslistens opfattelse styrkes gennem økologiske omstillinger, der skaber en bred vifte af bæredygtige og samfundsnyttige job.

Enhedslisten er også enig med regeringen i ønsket om en forenkling af dagpengesystemet. Når hverken brugerne eller administratorerne kan finde rundt i det system, ja, så skal der selvfølgelig gøres noget ved det. Men bruges

ønsket om forenkling som et springbræt til flere stramninger over for de arbejdsløse, flere mistænkeliggørelser, flere perspektivløse aktiveringer, flere puljejob og jobtræninger uden almindelige lønmodtagerrettigheder, ja, så vil Enhedslisten indtage rollen som en skarp og kvalificeret opposition.

Vi vil påvise det håbløse i at indrullere stadig flere personer i en udsigtsløs jobtræningsmølle. Vi vil påvise, hvordan det tredje arbejdsmarked kan medvirke til at underminere det ordinære arbejdsmarked til ugunst for ansatte og folk i jobtræning.

Nuvel, ser man med et lyst syn på regeringsgrundlaget, kan jeg godt finde tre væsentlige områder til, der rummer mulighed for et samarbejde med venstrefløjens. Det gælder synet på miljø, trafik og måske også på børnefamilierne.

Der skal være bedre tid til børnene. Børnenes vilkår skal generelt styrkes, lyder det fra regeringen. Fint nok. For Enhedslisten handler det både om, at forældre får mere tid til børn, og at børnenes generelle placering i samfundet styrkes. Børns behov for plads til leg, sikkerhed i trafikken, ren luft og vand skal sikres samtidig med forældrenes ret til en forkortet arbejdsuge.

Vi foreslår en ret til syv timers arbejdsnedsættelse om ugen med lønkompensation på højeste dagpengesats. Børnepasningsorloven er i dag på en uacceptabelt lav sats. Omkring 7.000 kr. om måneden. Enhedslistens mål er en forhøjelse af ydelsen til mindst maksimale dagpengesats.

Regeringen har såmænd også pæne ord om kollektiv trafik. Den skal styrkes, især i byerne og til byerne, lyder meldingen. Men hvis regeringen vitterlig vil bedre og mere miljøvenlige busser og tog, jamen så vil Enhedslisten selvfølgelig støtte en sådan politik.

Hovedskurken i luftforureningen i dag er trafikken. Enhedslisten ser frem til at medvirke til et løft for den kollektive trafik, f.eks. gennem betalingsringe om de store byer, hvor provenuet så kan anvendes til en finmasket kollektiv transport. Vi ser da også frem til, at gods i stigende omfang kan flyttes fra lastbiler til coaste-re og jernbane.

På miljøområdet tales om økologisk jordbrug og en forstærket indsats mod miljøfarlige kemikalier. Vil man rent vand og ordentlig dyrevelfærd, er økologisk jordbrug den eneste vej frem.

Den vedtagne vandmiljøplan er imidlertid efter vore begreber udtryk for ren symptombehandling. Den modvirker den nødvendige øko-